

I lovforslagets § 11 (ad afsnit III) har man indarbejdet loven om fiksering af ejendomsskyld til staten i lovforslaget. Det er i denne lovfastsat, at påligning af ejendomsskyld til staten fremtidigt ikke skulle finde sted, medens den ejendomsskyld, der hvilede på ejendommene for året 1956 fikseredes. Ved fikseringen bortses fra fritagelser for ejendomsskyld til staten (og/eller den fælleskommunale udligningsfond), således at den fikserede ejendomsskyld fastsattes til den ejendomsskyld, der ville have påhvilet ejendommen på tidspunktet for fikseringen, såfremt ejendommen ikke havde været helt eller delvist fritaget for ejendomsskyld til staten (og/eller den fælleskommunale udligningsfond). Disse regler medfører, at enhver værdistigning, der giver sig udslag i forskelsværdien (forskellen mellem vurderingssummen for hele ejendommen og grundværdien), vil være fritaget for ejendomsskyld, hvad enten stigningen skyldes opførelse af nye bygninger eller forbedring af bestående bygninger eller stigning i bygningernes værdi. For tilfælde, hvor der af særlige grunde finder nedgang i forskelsværdien (bygningens værdi) sted, og hvor nedgangen ikke er af forbigående karakter, er der givet regler i lovens §§ 2-4, hvor-efter en særlig nedsættelse af ejendomsskylden for pågældende ejendom kan finde sted. Udover de her nævnte tilfælde har man ikke ment, at der er tilstrækkelig trang til en regel om nedsættelse af ejendomsskylden på grund af nedgang i forskelsværdien.

Endelig skal der med hensyn til de i § 11 (ad afsnit II A (§§ 49 og 50) og afsnit III (§§ 79 og 80)) foreslåede regler for fritagelse for ejendomsskyld og grundskyld til staten gøres nedenstående almindelige bemærkninger.

De nugældende regler om fritagelse for ejendomsskyld og grundskyld findes i hovedsagen i § 8 i loven af 7. august 1922, idet denne paragraf indeholder reglerne såvel for lovmæssig fritagelse som for bevillingsmæssig fritagelse. Ejendommelig for visse af reglerne om lovmæssig fritagelse er bestemmelsen om, at finansministeren i tvivlstilfælde afgør, om fritagelse kan tilstås. I nærværende forslag sondres der skarpt mellem lovmæssige og bevillingsmæssige fritagelser, og man har derfor ikke i forslaget medtaget bestemmelsen om, at finansministeren kan afgøre tvivlsspørgsmål, der opstår angående de lovmæssige fritagelser, således at sådanne tvivlsspørgsmål på almindelig vis må finde deres endelige afgørelse ved domstolene.

Endvidere skal bemærkes, at efter de nugældende regler kan lovmæssig fritagelse for ejendomsskyld og grundskyld gives henholdsvis for en del af en

bygningens værdi og for en del af værdien af den bebyggede grund, også hvor den benyttelse af ejendommen, der betinger fritagelsen, er indskrænket til enkelte lokaler i bygningen. I praksis har man også bevillingsmæssigt givet fritagelser på samme måde. Bestemmelserne i forslagets § 11 (ad §§ 49, 50, 79 og 80) tilsigter dels en videreførelse af de lovmæssige fritagelser, dels en lovfæstelse af praksis om delvise bevillingsmæssige fritagelser.

Med hensyn til de enkelte bestemmelser i lovforslaget bemærkes iøvrigt følgende:

Til §§ 1-6 og 8-10.

De ved disse bestemmelser foreslåede ændringer i loven af 23. juni 1956 er af teknisk karakter nødvendiggjort af, at alene afsnittet om vurdering og vurderingsmyndigheder i det i folketingsåret 1955-56 fremsatte lovforslag gennemførtes.

Til § 7.

Med hensyn til de foreslåede ændringer af lovens § 38 skal bemærkes, at det af praktiske grunde er anset for rimeligst, at det altid er ejeren, der skal udfærdige skemaet til brug under vurderingen, således at dette også gælder i de tilfælde, hvor vurderingen sker efter begæring af en anden end ejeren.

Til § 11.

Under denne paragraf er samlet bestemmelserne om grundskyld (afsnit II A), grundstigningsskyld (afsnit II B), ejendomsskyld (afsnit III) og skat-ternes betaling m. v. (afsnit IV). Med hensyn til de enkelte bestemmelser herom bemærkes:

ad § 48.

Grundskyldspromillen foreslås for alle ejendomme fastsat til 6⁰/₀₀ årlig af grundværdien efter fradrag for forbedringer, d. v. s. til samme promille som den nu gældende. Under hensyn til, at der er fremsat lovforslag om ophævelse af den fælleskommunale udligningsfond, er bestemmelsen om, at de 4,4 pro mille af grundskylden til staten afgives til den fælleskommunale udligningsfond udgået. Den særlige regel i § 2 i lov nr. 102 af 14. april 1937 om lavere grundskyldspromille for skovbrugsejendomme end for andre ejendomme er ophævet ved § 50 i loven af 23. juni 1956.

ad § 49.

De nugældende regler om lovmæssig fritagelse for grundskyld til staten indeholdes i § 8, stk. 1 og 4, i loven af 7. august 1922.

Til stk. 1. I § 49, stk. 1, gives der regler om, i hvilke tilfælde sådan fritagelse skal finde sted. Med hensyn hertil skal nærmere bemærkes følgende: